

Соловійова А.Б.

Інститут історії України Національної академії наук України

РОЛЬ ГРОМАДСЬКИХ ІНСТИТУЦІЙ У ЗБЕРЕЖЕННІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ УКРАЇНЦІВ В КРАЇНАХ БЕНІЛЮКСУ

У статті аналізується роль громадських інституцій у збереженні національної ідентичності українців у країнах Бенілюксу.

Авторка звертає увагу на те, що українсько-нідерландське співробітництво у сфері культури розвивається більш динамічно порівняно з Люксембургом та Бельгією. Окремим блоком у статті виділено питання збереження національної ідентичності в умовах міжкультурної адаптації.

У статті зроблено висновок, що збереження національної ідентичності українців в країнах Бенілюксу покладено на українські громадські інституції, які залучають громадян до співпраці шляхом соціальних медіа, найпоширенішими з яких є Facebook та Instagram. В епоху глобалізації соціальні медіа стають дедалі популярнішими у повсякденному житті завдяки зручним та ефективним функціям. Авторка зазначила, що такі соціальні медіа дають змогу українцям, що проживають у країнах Бенілюксу, здійснювати активну соціальну діяльність, долучатися до чинних громадських інституцій та створювати нові. Формування міжкультурних відносин у кіберпросторі безпосередньо впливає на укріплення соціальних зв'язків діаспори в реальному світі, дає змогу громадянам України поступово пристосуватися до нової культури на «ранніх етапах» міграції та зберегти зв'язок з українською культурою. Українські громадські інституції за кордоном ведуть активну діяльність, організовуючи творчі вечори та допомагаючи українцям не тільки в країнах Бенілюксу, а й в самій державі Україна в сучасних умовах конфлікту на сході. Релігія має безпосередній вплив на процеси культурної ідентифікації українського народу, незважаючи на те, що українська діаспора не є гомогенною релігійною групою. У країнах Бенілюксу функціонують як греко-католицькі, так і православні українські церкви, що позитивно впливає на процеси адаптації, інтеграції та формування ідентичності молодих українців.

Ключові слова: громадські інституції, Україна, країни Бенілюксу, міжкультурна адаптація, українська культура, сучасна українська діаспора, збереження національної ідентичності.

Постановка проблеми. В умовах євроінтеграційного вектору зовнішньої політики України, з огляду на географічне становище української держави, дедалі більшої актуальності набувають дослідження євроінтеграційних перспектив України. У цьому контексті особливо важливим є аналіз основних напрацювань із питань української євроінтеграції та відносин Україна – країни Бенілюксу крізь призму ролі громадських інституцій у збереженні національної ідентичності українців у країнах Бенілюксу.

Крім того, як справедливо зазначає А.Є. Атаманенко, «українці мають давню міграційну історію, а закордонне українство є однією з найчисленніших діаспор у світі. Україна сьогодні потребує знань та досвіду закордонних українців, налагодження всебічної співпраці між українцями незалежно від місця їх проживання. Водночас закордонні українці потребують підтримки та розуміння держави. Дослідження внеску укра-

їнців, часом уже народжених поза Україною, в історію світової культури, мистецтва, технологій, бізнесу та інших проявів людської діяльності безпосередньо сприяє формуванню загальноукраїнської національної ідеї» [1, с. 8]. Тому особливої актуальності набуває дослідження ролі громадських інституцій у збереженні національної ідентичності українців у країнах Бенілюксу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням проблем та перспектив збереження національної ідентичності в умовах культурного співробітництва займалися такі вчені, як А.Є. Атаманенко, Л.І. Біловус, В.Б. Євтух, І.М. Ключковська, О.О. Ковальчук, І.В. Срібняк, В.П. Трощинський, А.А. Шевченко та ін.

Враховуючи те, що за цією тематикою практично відсутні комплексні доробки науково-аналітичного характеру в сучасних умовах інформаційної революції, ми під час дослідження ролі громадських інституцій у збереженні національ-

ної ідентичності українців у країнах Бенілюксу, використали низку соціальних медіа (Facebook, Instagram, Twitter та ін.).

Постановка завдання. Метою статті є встановлення ролі громадських інституцій у збереженні національної ідентичності українців у країнах Бенілюксу.

Виклад основного матеріалу дослідження. У 1994 році була підписана Угода між Урядом України і Урядом Великого Герцогства Люксембург про співробітництво в галузі культури, науки, освіти і туризму, в якій було зазначено, що сторони заохочуватимуть співробітництво їхніх міністерств культури та освіти [2]. З метою наповнення цієї угоди реальним змістом сторони розробили проект Програми співробітництва в галузі культури, освіти, науки, молодіжної політики, спорту і туризму між Кабінетом Міністрів України та Урядом Великого Герцогства Люксембург на 2009–2011 рр. Однак у зв'язку з відсутністю коштів на реалізацію такої програми, за ініціативи української сторони (МОН), підписання було перенесено на невизначений термін [3].

Культурне співробітництво України та Бельгії здійснюється на основі Договору про взаєморозуміння та співробітництво між Україною та Королівством Бельгія, Французькою спільнотою Бельгії, Фламандською спільнотою Бельгії, Німецькомовною спільнотою Бельгії, Валлонським регіоном Бельгії, Фламандським регіоном Бельгії, Регіоном Брюссель-Столиця Бельгії від 23 квітня 1997 р., який набув чинності 10 грудня 2000 р. [4].

Українсько-нідерландське співробітництво у сфері культури розвивається більш динамічно порівняно з Люксембургом та Бельгією. Його договірно-правову базу становить Угода між Урядом України та Урядом Королівства Нідерланди про культурне співробітництво від 1 лютого 1996 р. [5].

Цікавим у контексті розвитку культурних відносин України та країн Бенілюксу є питання збереження національної ідентичності в процесі культурної адаптації закордонних українців. Під міжкультурною адаптацією, на думку учених, варто розуміти «процес входження особистості в нову культуру, поступове освоєння її норм, цінностей, зразків поведінки. При цьому справжня адаптація передбачає досягнення соціальної і психологічної інтеграції із ще однією культурою без втрати багатства власної» [6, с. 34]. Під час міжкультурної адаптації українці використовують соціальні медіа.

В епоху глобалізації соціальні медіа стають дедалі популярнішими у повсякденному житті завдяки зручним та ефективним функціям. Соці-

альні мережі не тільки об'єднують людей різних культур, а й дають змогу представникам однієї культури розвивати та популяризувати свої національні культурні традиції, проживаючи за кордоном. Взаємодія шляхом спілкування в соціальних мережах дає широкі можливості для спілкування тим, хто проживає в різних країнах. Ці зв'язки та відносини важливі для подолання викликів адаптації та для формування почуття національної спільності. Українці використовують соціальні медіа не лише для того, щоб дізнатися про країни Бенілюксу, в яких вони проживають, а й щоб встановити та підтримувати відносини з українською діаспорою та бути в курсі подій у країнах свого проживання.

Таким чином, соціальні медіа не лише сприяють спілкуванню людей по всьому світу, зустрічі з новими людьми, обміну знаннями, отриманню нового досвіду, а й забезпечують підвищення рівня міжкультурної адаптації людей, які опинилися в новому соціально-культурному середовищі.

Згідно зі статистикою сайту dreamgrow.com, який ранжує соціальні мережі за кількістю активних щомісячних користувачів, мережа Facebook налічує більш ніж 2 млрд користувачів по всьому світу [7]. Отже, поява та розвиток соціальних мереж безперечно спрощують комунікацію та взаємодію, що є ключовими факторами під час міжкультурної адаптації українців у країнах Бенілюксу.

Важливо також враховувати етапи міжкультурної адаптації. Американські науковці Г. Чен та В. Староста (Chen, G., Starosta W.) виділили чотири етапи міжкультурної адаптації: 1) «медовий місяць», 2) криза, 3) пристосування та 4) бікультуралізм. На початковому етапі, а саме на етапі «медового місяця», люди відчувають початкову ейфорію від перебування за кордоном у певній країні. Другий етап, який названо «криза», полягає у ворожості та розчаруванні через проживання у незнайомому культурному середовищі. З часом відбувається поступове пристосування людини до нового суспільства і нової культури. Це так званий третій етап – «пристосування». Л. Біловус зазначає, що західний спосіб життя, звісно, має чимало негативних боків, а пристосуватися до нього людям із консервативним менталітетом надзвичайно складно [8, с. 47]. І вже на завершальному етапі бікультуралізму відбувається повне пристосування, адаптація до культури іншої країни [9]. З огляду на результати такого дослідження, саме на перших двох етапах спостерігається особлива потреба людини в спілкуванні та практичних порадах щодо подолання незручностей проживання в іноземній країні.

Соціальні мережі дають змогу подолати і так званий «культурний шок». Варто звернути увагу, що переміщення між суспільствами неминуче призводить до певних особистих контактів між представниками різних культур, що може викликати занепокоєння, особливо якщо перехід різкий і є похідженням концепції «культурного шоку» [10, с. 3]. Культурний шок – це психологічна дезорієнтація, яку переживає більшість людей, коли вони тривалий час перебувають в епіцентрі культури, відмінної від власної [11].

У своїх дослідженнях Професор університету Род-Айленду Г. Чен (Guo-Ming Chen) у 2010 р. дійшов висновку, що чим довше іммігранти проживають у приймаючій країні, тим більше вони спілкуються з приймаючими громадянами за допомогою нових засобів масової інформації, причому частота відвідувань вебсайтів їхньої оригінальної країни знижується [12].

Г. Чен також виявив, що використання нових засобів масової інформації значно впливає на процес міжкультурної адаптації іммігрантів. Іншими словами, соціальна взаємодія, що здійснюється через нові ЗМІ іммігрантами, виявляється критичним елементом, який може визначити, чи можуть вони успішно пристосуватися до приймаючої країни [12].

Нові медіа, особливо соціальні медіа, такі як Facebook, блоги, MySpace, YouTube, та Twitter, дають змогу людям з усіх куточків світу представляти себе певним чином та залишатися на зв'язку в кіберпросторі. Очевидно, що гнучкість інформації, що подається та поширюється в нових ЗМІ, безпосередньо вплине, позитивно чи негативно, на розвиток міжкультурних відносин у віртуальній спільноті через створення мережі особистих зв'язків.

Важливу роль у культурній адаптації українців та розвитку власної культури відіграють також спільноти, що об'єднують українців, які проживають у країнах Бенілюксу. Так, наприклад, група «Українці в Люксембурзі», що створена для українців, які проживають у Люксембурзі та сусідніх територіях, налічує більше тисячі учасників. Інформація та обговорення в ній мають практичний характер та дають змогу популяризувати українську культуру в Люксембурзі. Група «Українці в Люксембурзі», зокрема, займається організацією та проведенням різних культурних заходів, як, наприклад, благодійні акції, ярмарки, концерти, поетичні вечори тощо.

У 2014 р. було створено таку організацію, як Асоціація «Люксембург-Україна» («LUkraine asbl»),

яка є некомерційною організацією, що існує виключно за рахунок членських та благодійних внесків. Асоціація щорічно організовує культурні та благодійні проекти в Люксембурзі та в Україні.

Як зазначається у ст. 2 Статуту Асоціації («LUkraine asbl») її метою є будь-яка діяльність, яка може сприяти розвитку культурних відносин між Люксембургом та Україною. Організація приділяє особливу пропаганді української культури [13]. З 2015 р. беруть участь у благодійному ярмарку «Інтернаціональний Базар», який зазвичай проходить в експозиційному центрі LuxExpo в Люксембурзі.

Активно діє й організація «Ukraine - Asbl Об'єднання українок Люксембургу», яка регулярно надає допомогу мешканцям сходу України. Так, наприклад, 4 квітня 2019 р. Волонтерська організація «Ukraine — Asbl Об'єднання українок Люксембургу» і волонтери з Франції та Німеччини підготували чергову партію гуманітарної допомоги для військових шпиталів в Україні [14]. Задля досягнення своїх цілей асоціація активно займається залученням нових членів, у тому числі за допомогою соціальних мереж.

Активну роль у популяризації української культури та об'єднанні українських громадян відіграють організації українців у Бельгії. Так, активну громадську діяльність здійснюють Український Допомоговий Комітет, Об'єднання українок Бельгії (ОУБ), Союз українців у Бельгії (СУБ), Союз української молоді в Бельгії (СУМ) та Promote Ukraine.

Promote Ukraine – це політично і державно незалежна, не комерційна організація, розташована в Бельгії, яка метою свого утворення називає надання «голосу українському громадянському суспільству в Європі та, зокрема, по всій території Бельгії» [15]. З моменту створення організації 9 травня 2014 р. вона працює для покращення іміджу України в ЄС.

Організацією було започатковано низку ініціатив, серед яких проєкт «Promote Ukraine Culture». За сприяння організації автором Н. Смітсом було видано книгу «Українська граматики для носіїв голландської мови». Метою створення книги стало просування української мови в Бельгії та Нідерландах. Організація Promote Ukraine також оприлюднила електронний українсько-голландський словник Н. Смітса.

Проєкт «Promote Ukraine Media» розробляє щотижневий огляд європейських медіа про Україну – «UA in EU Watch». Метою цього проєкту є популяризація європейських цінностей серед

населення Східної України та надання достовірної інформації російськомовному населенню Європи. Організація також створила ініціативу «PU Woman» – проєкт, спрямований на підтримання гендерної рівності.

У рамках проєкту «Promote Ukraine Analytics» Promote Ukraine також проводить щорічну конференцію. Крім того, у 2019 р. Promote Ukraine запустив мобільний та вебдодаток LEADS Ukraine для полегшення зв'язку між різними зацікавленими сторонами, пов'язаними з Україною в Європі.

У Бельгії також діє неприбуткове товариство «Об'єднання українок Бельгії», яке було створене ще у 1948 р. для того, щоб об'єднати українських жінок, які іммігрували до Бельгії для захисту їхніх інтересів [16]. Об'єднання українок Бельгії має три осередки: Брюссель, Льєж, Антверпен. Своїми завданнями організація визначає всебічну допомогу незалежній Україні, плекання почуття єдності, історичної нерозривності та збереження культурної спадщини українського народу, збереження української ідентичності, збереження та налагодження нових зв'язків з міжнародними, зокрема жіночими, організаціями, представлення перед ними українського жіноцтва та захист інтересів українського народу [17].

Організація надає гуманітарну допомогу пораненим у війні на сході України та організує культурні заходи, вечори, мистецькі виставки тощо. Так, у 2015 р. Об'єднанням Українок у Бельгії за підтримки Посольства України в Королівстві Бельгії та Місії України при НАТО було організовано виставку художніх робіт бійців АТО, виконаних під час арттерапії медико-психологічній реабілітації «Зігрій душу солдату». Художниця Т. Мялковська та волонтери Ковельського Центру Допомоги представили роботи українських бійців, розповіли про засади та успіхи сучасної арттерапії [17].

У різних містах Бельгії, на творчих вечорах також популяризує українську культурну філософію вільне об'єднання «пОліморФічна л.іТер@». 3 березня 2019 р., напередодні дня народження видатного українського поета, письменника і художника Т. Шевченка, «пОліморФічна л.іТер@» за підтримки ОУБ-Антверпен проєктом «Наш Шевченко» представила власне бачення постаті Кобзаря.

У Нідерландах нині існують такі офіційно зареєстровані організації української діаспори: Фондація «Українці в Нідерландах» [18], Фондація «Ukraine Culturalis» та «Brand New Ukraine» [19]. Серед них першою зареєстрованою фундацією є «Ukraine Culturalis», яка у 2011 р. відкрила першу суботню українську школу у м. Гаага з

метою забезпечення мовних потреб української громади в Нідерландах.

Об'єднання «Українська община в Нідерландах» («Oekraïnse gemeenschap in Nederland») було засновано і зареєстровано влітку 2007 р. Нині відбувається процес становлення і самоідентифікації українського товариства в мультикультурному середовищі Нідерландів, зокрема, в найбільшому місті країни – Роттердамі. Під керівництвом І. Кириченка створений Український Культурний центр, на базі якого проходять презентації українських фільмів, виступають музичні і творчі колективи. Створюється українська недільна школа, в якій діти українських, а також змішаних сімей матимуть змогу вивчати українську мову, літературу, історію, а також культурну спадщину України. Усі діти українських емігрантів мають вільний доступ до нідерландської системи освіти.

28 березня 1965 р. були скликані засновницькі загальні збори представників трьох організацій Українського Допомогового Комітету (УДК), Співки Української Молоді (СУМ) і Об'єднання Українок Бельгії (ОУБ), які прийняли Статут «Виховно-відпочинкового Центру української молоді в Бельгії «як громадської організації без користолюбних цілей «ASBL – VZW» [20].

Окремо варто зупинитися на діяльності релігійних організацій. Останнім часом соціологи, що займаються вивченням імміграції, приділяли значну увагу релігії з точки зору того, як вона впливає на процес адаптації, інтеграції та формування ідентичності іммігрантів, а також на те, як релігія та релігійні практики іммігрантів змінюються та пристосовуються до релігійного середовища приймаючих країн [21, с. 232].

Релігія може розглядатися як етнокультурне джерело, яке здатне згуртувати іммігрантів незалежно від їхньої етнічної приналежності та формування меншості (етно-) релігійної групи. З таким твердженням широко погоджуються дослідники діаспори, такі як Р. Коен [22] та Г. Шеффер [23]. Однак таке твердження неодноразово піддавалося критиці, з огляду на те, що релігія являє собою діаспору сама по собі. Р. Коен стверджує, що етнорелігійних груп іммігрантів не завжди варто ототожнювати з діаспорою, а лише тоді коли релігійна спільнота є певним чином закритою (наприклад, сикхи). Водночас релігійні групи зі «світовими зв'язками» не можуть прямо пов'язуватися з діаспорою (наприклад, християни чи мусульмани). У цьому контексті необхідно зазначити, що чимала кількість українців ідентифікує себе як православних християн, а інша

частина зараховує себе до греко-католиків. Тому етнічна група не завжди є гомогенною релігійною групою. Як слушно зауважує Л.І. Біловус, «з прийняттям християнства в українського народу з'явилися і поширилися звичаї, що потім склали національну традицію» [24, с. 356].

19 січня 2013 р. буллою Папи Римського Бенедикта XVI утворена Паризька Єпархія Святого Володимира Великого – територіальна складова частина Української Греко-Католицької Церкви за ініціативою Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви. Єпархія охоплює п'ять країн: Французьку Республіку, Королівство Бельгія, Королівство Нідерланди, Велике Герцогство Люксембург та Швейцарську Конфедерацію [25].

На території Нідерландів літургії УКГЦ проводяться в містах Утрехт (Utrecht), Райсвайк (Rijsijk), Алкмар (Alkmaar) та Гронінген (Groningen) [26]. Люксембург налічує дві громади єпархії, в Арлоні та Солеврі.

У Бельгії функціонують 12 громад Паризької Єпархії Святого Володимира Великого в містах Антверпен, Брюссель, Вам, Генк, Гент, Корбе, Ла-Лювієр, Льеж, Лювен, Тамін, Турне, Шарлеруа.

Активною є також діяльність парафій українських церков у країнах Бенілюксу. Так, у бельгійському місті Генк діє православна громада Української автокефальної православної церкви, яка була започаткована в 1948 р. Від часу її заснування, а саме з 1948 р. богослужіння відправлялися в барачній церкві. Згодом була завершена будова церкви та звершене їх освячення 24 серпня 1986 р. Новозбудована церква була віддана під покров св. Архангела Архистратига Михаїла [27].

Побудована на кошти української громади церква в місті Генк стала не лише місцем релігійних відправ українців, а й осередком збереження та пропагування культури, історії, традицій та

звичаїв українського народу. При церкві діє музей виробів сучасного українського прикладного мистецтва. Тут періодично влаштовуються різноманітні мистецькі виставки (українських писанок, вишивок, ікон, листівок, декоративного мистецтва тощо), відбуваються концерти артистів з України. Коштом православної громади в місті Генк видано пісні з репертуару відомого українського кобзаря і лірника Василя Нечепи, який виступав тут із благодійними концертами [28]. У Люксембурзі також активно діє Українська Православна церква [29].

Висновки. Таким чином, важливу роль у збереженні національної ідентичності українців у країнах Бенілюксу відіграють українські громадські інституції, які залучають громадян до співпраці шляхом соціальних медіа, найпоширенішими з яких є Facebook та Instagram. Такі соціальні медіа дають змогу українцям, що проживають у країнах Бенілюксу, здійснювати активну соціальну діяльність, долучатися до існуючих громадських інституцій та створювати нові. Формування міжкультурних відносин у кіберпросторі безпосередньо впливає на укріплення соціальних зв'язків діаспори в реальному світі, дає змогу громадянам України поступово пристосуватися до нової культури на «ранніх етапах» міграції та зберегти зв'язок з українською культурою. Українські громадські інституції за кордоном ведуть активну діяльність, організовуючи творчі вечори та допомагаючи українцям не тільки в країнах Бенілюксу, а й в самій державі Україна в сучасних умовах конфлікту на сході. Релігія має безпосередній вплив на процеси культурної ідентифікації українського народу, незважаючи на те, що українська діаспора не є гомогенною релігійною групою. У країнах Бенілюксу функціонують як греко-католицькі, так і православні українські церкви, що позитивно впливає на процеси адаптації, інтеграції та формування ідентичності молодих українців.

Список літератури:

1. Атаманенко А.Є. Закордонне українство та Україна: проблеми та перспективи взаємовідносин. URL: <https://histj.oa.edu.ua/assets/files/Atamanenko.pdf> (дата звернення 01.06.2020).
2. Угода між Урядом України і Урядом Великого герцогства Люксембург про співробітництво в галузі культури, науки, освіти і туризму. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/442_001 (дата звернення: 01.06.2020).
3. Науково-технічне співробітництво між Україною та Люксембургом URL: <https://belgium.mfa.gov.ua/ua/ukraine-luxembourg/science> (дата звернення: 01.06.2020).
4. Договір про взаєморозуміння та співробітництво між Україною та Королівством Бельгія, Французькою спільнотою Бельгії, Фламандською спільнотою Бельгії, Німецькомовною спільнотою Бельгії, Валлонським регіоном Бельгії, Фламандським регіоном Бельгії, регіоном Брюссель - столиця Бельгії. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/056_004/sp:head- (дата звернення: 01.06.2020).
5. Угода між Україною і Королівством Нідерландів про культурне співробітництво. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/528_018 (дата звернення: 01.06.2020).

6. Максимчук Е.Д. Особенности межкультурной адаптации иностранных студентов и обоснование выбора методик для ее исследования. *Вестник ЮУрГУ. Серия: Психология*. 2014. № 1. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/osobennosti-mezhkulturnoy-adaptatsii-inostrannyh-studentov-i-obosnovanie-vybora-metodik-dlya-ee-issledovaniya> (дата обращения: 01.06.2020).
7. Які соціальні мережі популярні в світі? URL: <https://marketer.ua/ua/top-social-media-2018/> (дата звернення: 01.06.2020).
8. Біловус Л.І. Мовна проблематика в інформаційному просторі українців США. *Вісник Книжкової палати*. 2015. № 6. С. 45–48.
9. Chen, G.M., & Starosta, W.J. (2005). *Foundations of intercultural communication*. Lanham, MD: University Press of America.
10. Stephen Bochner. Culture Shock Due to Contact with Unfamiliar Cultures. URL: <https://scholarworks.gvsu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1073&context=orpc> (дата звернення: 01.06.2020).
11. Kohls, L.R. (2001). *Survival kit for overseas living*. Yarmouth, ME: Intercultural Press.
12. Guo-Ming Chen. The Impact of New Media on Intercultural Communication in Global Context. URL: <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.853.8404&rep=rep1&type=pdf> (дата звернення: 01.06.2020).
13. LUkraine, Association sans but lucrative <https://www.ukrainians.lu/statute/> (дата звернення: 15.12.2019).
14. Ukraïnka – Asbl Об'єднання українок Люксембургу. URL: https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=2418237111544419&id=921325347902277
15. Promote Ukraine URL: <https://www.promoteukraine.org/overview/> (дата звернення: 15.12.2019).
16. Об'єднання українок Бельгії. URL: <https://www.o-u-b.com/arhivi-oub>. (дата звернення: 15.12.2019).
17. Посольство України в Королівстві Бельгія та у Великому Герцогстві Люксембург (за сумісництвом). URL: <https://belgium.mfa.gov.ua/ua/press-center/news/36721-vistavka-khudozhnih-robot-zigrij-dushu-soldatu>. (дата звернення: 15.12.2019).
18. Фундація «Українці в Нідерландах» Foundation «Ukrainians in the Netherlands». URL: https://www.facebook.com/pg/OekrainersInNederland/about/?ref=page_internal (дата звернення: 01.06.2020).
19. Brand New Ukraine. URL: <https://brandnewukraine.nl> (дата звернення: 01.06.2020).
20. 50-ліття Франкополя в Бельгії. URL: <https://church.net.ua/detalno/uarc/50-ti-littja-frankopolja-u-belgiji.html>. (дата звернення: 02.06.2020).
21. Wardana A. Religion in Diaspora an Approach to the Global Migration URL: <http://ejournal.uin-suka.ac.id/ushuluddin/Religi/article/download/1037/954> (дата звернення: 02.06.2020).
22. Cohen, R. (2008). *Global Diasporas: An Introduction*. Taylor & Francis.
23. Sheffer, G. (2003). *Diaspora politics: At Home Abroad*, Cambridge: Cambridge University press.
24. Біловус Л.І. Українськомовна періодика української діаспори США у збереженні національної ідентичності (1991–2017 рр.) : дис. ... д-ра іст. наук : 07.00.01. Тернопіль. нац. пед. ун-т ім. Володимира Гнатюка. Тернопіль, 2019. с.
25. Єпархія святого Володимира Великого у Парижі для українців греко-католиків у Франції, Бельгії, Нідерландах, Люксембурзі та Швейцарії. URL: <https://ugcc.fr/pro-ueparhyu/> (дата звернення: 02.06.2020).
26. Oekraïense Grieks-Katholieke Kerk in Nederland / УГКЦ в Нідерландах <https://www.facebook.com/Oekra%C3%AFense-Grieks-Katholieke-Kerk-in-Nederland-%D0%A3%D0%93%D0%9A%D0%A6-%D0%B2-%D0%9D%D1%96%D0%B4%D0%B5%D1%80%D0%BB%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D0%B0%D1%85-643057799098112/>
27. Українська православна церква. URL: <http://ukrainische-orthodoxe-kirche.de/40985/home.html> (дата звернення: 02.06.2020).
28. Українці в країнах Бенілюкс. URL: <http://www.zagranitsa.info/article.php?new=151&idart=15112> (дата звернення: 02.06.2020).
29. Українська Православна церква в Люксембурзі. URL: <https://www.facebook.com/OrthodoxUkrainianChurchLuxembourg/> (дата звернення: 02.06.2020).

Soloviova A.B. THE ROLE OF PUBLIC INSTITUTIONS IN PRESERVING THE NATIONAL IDENTITY OF UKRAINIANS IN THE BENELUX COUNTRIES

The article analyses the role of public institutions in preserving the national identity of Ukrainians in the Benelux countries.

The author draws attention to the fact that Ukrainian-Dutch cooperation in the field of culture is developing more dynamically in comparison with Luxembourg and Belgium. A separate block in the article highlights the issue of preserving national identity in the context of intercultural adaptation.

The article concludes that the preservation of the national identity of Ukrainians in the Benelux countries is entrusted to Ukrainian public institutions that involve citizens in cooperation through social media, the most common of which are: Facebook and Instagram. In the age of globalization, social media is becoming increasingly popular in everyday life due to its convenient and effective functions. The author noted that such social media enable Ukrainians living in the Benelux countries to carry out active social activities, join existing public institutions and create new ones. The formation of intercultural relations in cyberspace directly affects the strengthening of social ties of the diaspora in the real world and allows Ukrainian citizens to gradually adapt to the new culture in the “early stages” of migration, and maintain ties with Ukrainian culture. Ukrainian public institutions abroad are active, organizing creative evenings and helping Ukrainians not only in the Benelux countries, but also in Ukraine itself in the current conditions of conflict in the east. Religion has a direct influence on the processes of cultural identification of the Ukrainian people, despite the fact that the Ukrainian diaspora is not a homogeneous religious group. Both Greek Catholic and Orthodox Ukrainian churches operate in the Benelux countries, which has a positive effect on the processes of adaptation, integration and identity formation of young Ukrainians.

Key words: *public institutions, Ukraine, Benelux countries, intercultural adaptation, Ukrainian culture, modern Ukrainian diaspora, preservation of national identity.*